

pokarmów. Dlatego święci się pierwsze pokarmy świąteczne. Jest to zwyczaj stary w całym Kościele i w Polsce. Co on oznacza?

Święcenie pokarmów wielkanocnych przypomina zasadniczą prawdę, wyrażoną przez św. Pawła Apostoła tymi słowami: „Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie” (1 Kor 10, 31). Pokarm jest dla człowieka, nie człowiek dla pokarmu; ma służyć człowiekowi, nie zaś stać się jego panem.

Będą święta, radosne święta, i dlatego bogatszy stół. Należymy do Zmartwychwstałego, który pozdrowiał Swoich Apostołów życzeniem: „Pokój wam!”. „Królestwo Boże nie polega na jedzeniu i picciu, lecz na sprawiedliwości, pokoju i radości w Duchu Świętym” (Rz 14, 17). Dzielcie się jajkiem wielkanocnym, znakiem pokoju, zgody, życia i przyjmijcie serdeczne życzenia świąteczne waszego duszpasterza: „Okazujcie jedni drugim życzliwość, tak jak Chrystus okazał wam życzliwość na chwałę Bożą” (Rz 15, 7).

Święcenie ziół (15 VIII).

Obchodzimy stare święto maryjne, święto powrotu Maryi do Ojca i Syna i Ducha Świętego. Najstarsze ślady obchodu święta wskazują na Wschód, w cesarstwie bizantyjskim należało ono już w VI w. do świąt nakazanych. Ponieważ przypada w lecie, łączono je z dożynkami, podziękowaniem za zbiory. Stąd w Polsce nazwa „MB Zielnej”.

Kwiaty i zioła zastępują dzisiaj plony ziemi, za które zanosimy wdzięczne modlitwy. Za owoce ziemi dziękujemy Bogu, Stwórcy nieba i ziemi, i ludziom, którzy pracują, by był chleb. Wdzięczność swą wyrażamy przez pamięć o zasadzie „módl się i pracuj”, przez korzystanie z użytych nam dóbr na chwałę Bożą i pożytek ludzi, przez pomoc udzielaną starym, chorym, biednym.

Pragniemy dzisiaj podziękować Bogu za najpiękniejszy owoc tej ziemi, za Najśw. Pannę Maryję, przez oddawanie Jej czci, a przede wszystkim przez naśladowanie Jej życia w łączności z Chrystusem.

Bytom

KS. WACŁAW SCHENK

Ks. Zbigniew Wit

BŁOGOSŁAWIENSTWO ORGANÓW

Numer 114 „Notitiae” ze stycznia 1976 r. podaje na s. 24—27 nowy obrzęd poświęcenia organów przeznaczonych do użytku podczas liturgii: *Pro benedictione organi liturgici*. Jest to schemat zaproponowany jako pomoc w duszpasterstwie. Składa się on ze śpiewu na wejście, pozdrowienia, kolekty, Liturgii Słowa — jedno czytanie z pięciu do wyboru, homilii modlitwy wiernych i samego poświęcenia organów. Wstęp do modlitwy wiernych nawiązuje do nauki

św. Pawła (Kol 3, 12—17), co zdaje się sugerować, że autor tego błogosławieństwa korzystał z pierwszego czytania, stąd też sam wstęp jak i wezwanie modlitwy wiernych powinny być dostosowywane do czytań i konkretnych warunków. Zaproponowane błogosławieństwo nie jest jak dotychczas, czynnością samego celebransa, ale angażuje całe zgromadzenie przez odpowiedzi w czasie dialogów, refren psalmu responsoryjnego, aklamację w czasie modlitwy wiernych, recytację lub śpiew Modlitwy Pańskiej, łącznie z lektorem, który czyta Pismo św. i wezwania modlitwy powszechnej, psalterzystą, kantorem i scholą (ant. na wejście, końcowe uroczyste „Błogosławmy Panu”). Jest to więc akt liturgiczny całego zgromadzenia.

Prezentowany poniżej ryt błogosławieństwa jest tłumaczeniem robczym i nie jest przeznaczony do użytku liturgicznego. Ma on jedynie zaznajomić jakiej budowy formuł błogosławieństw należy się spodziewać w nowym Rytuale Rzymskim.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO ORGANÓW LITURGICZNYCH

Schemat proponuje się jako pomoc duszpasterską.

Śpiew na wejście

Niech moje usta będą pełne Twojej chwały,
abym mógł śpiewać,
wargi moje niech się radują,
gdy będę Tobie śpiewał: Alleluja.

Celebrans:

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

W. Amen:

Celebrans:

Miłość Boga Ojca,
łaska i pokój naszego Państwa, Jezusa Chrystusa,
łaska i pociecha w Duchu Świętym
niech będą z wami wszystkimi.

W. I z duchem twoim.

Modlitwa

Celebrans wzywa:

Módlmy się.

Wszyscy przez jakiś czas modlą się w ciszy. Następnie celebrans mówi:

Panie Boże, przyjmij hymn chwały,
którym chcemy wielbić Twoją Świętość,
niech nasz śpiew będzie zapowiedzią hymnu,
który śpiewają wybrani do chwały nieba
napelnieni łaską Twojego Syna.

Który żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

Liturgia Słowa Bożego

Kol 3, 12—17. Śpiewając Bogu psalmy, hymny i pieśni pełne ducha.
Wj 15, 1—2, 20—21. Śpiewajmy Panu.

Ap 4, 1; 5, 11—14. I zaśpiewają pieśń nową.

Łk 2, 8—14. Wielość zastępów niebieskich chwala Boga.

Łk 10, 21—24. Wysławiam Cię, Ojcze.

Psalm responsoryjny: Ps 150, 1—2. 3—4. 5—6.

Refren: Wszystko co żyje niech wielbi Pana: Alleluja!

Można wygłosić krótką homilię. Po niej następują:

*Prośby**Celebrans:*

Bracia i Siostry, idąc za nauką św. Pawła wychwalajmy Pana za Jego wielką miłość i za wszystkie dobrodziejstwa, którymi napełnia Kościół i wyśpiewujmy Mu naszą radość i uwielbienie.

Lektor:

Wychwalajmy Pana mówiąc: Chwała tobie, Panie.

1. Boże na wysokościach, Ojcze wszechmogący chwalimy Cię, za dar pokoju, którego udzielasz ludziom.
2. Panie Boże, Królu nieba, chwalimy Ciebie, za wielką chwałę Twoją, za piękno świata i doskonałość wszystkich rzeczy.
3. Panie Jezu Chryste, Jednorodzony Synu Boży, który przyszedłeś do ludzi jako człowiek, sławimy Cię pieśniami za odkupienie i dary Twej łaski, którymi gładzisz grzechy świata.
4. Sławimy Ciebie, Panie Jezu Chryste, który sam jesteś Święty, sam jesteś Panem i królujesz w chwale Boga.
5. Chwalimy Cię i błogosławimy, Duchu Święty, niewyczerpane źródło miłości i światła, który żyjesz w naszych umysłach i oddajesz się Kościołowi Świętemu.
6. Boże Najświętszy, pragniemy Tobie śpiewać hymn chwały i wielbić Ciebie, razem z Najświętszą Maryją Panną, przyczyną naszej radości, razem z Aniołami i wszystkimi Świętymi, z Kościołem w niebie i na ziemi.

Celebrans:

A teraz nasze uwielbienia i prośby niech potwierdzi wspólny śpiew Modlitwy Pańskiej.

Wszyscy:

Ojcze nasz...

Celebrans:

Panie Boże, Ty jesteś wspaniały i godny wszelkiej chwały, z Twojej mądrości i potęgi wszystkie rzeczy świata zostały przedziwnie stworzone, nie jesteśmy zdolni oddać Ci należnej chwały, spraw, byśmy pozostali wierni Twojemu Synowi, Jezusowi Chrystusowi naszemu Zbawicielowi.

Niech nasze pragnienia będą zgodne z Twoją wolą, abyśmy żyli w jedności, radości i pokoju, a radość nasza była pełna. Abyśmy Twoją chwałę i dobroć godniej wysławiali, pobłogosław te organy, niech służąc Twojej chwale wspierają i podtrzymują nasze uwielbienia i prośby w tym czasie, gdy oczekujemy uwielbienia jakie będziemy Tobie wiecznie składać w niebie.

Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

Celebrans kropi organy wodą święconą.

Schola śpiewa uroczyście:

Błogosławmy Panu.

W. Bogu niech będą dzięki.

Wszyscy odpowiednią pieśnią chwałą Boga.

Trzeba zaznaczyć, że tzw. Rytuał Katowicki z 1927 r. (*Rituale Romanum Ecclesiis Poloniae accomodatum*) podawał na s. 761—762 „Benedictio instrumentorum organi in ecclesia”. Ryt tego błogosławieństwa rozpoczynał się Psalmem 150, po nim następował werset „Chwalcie Pana na cymbałach i śpiewem”, modlitwa zaś nawiązywała do wędrowki Ludu Wybranego i ustanowienia przez Mojżesza lewitów grających na chwałę Jahwe oraz prośby o pobłogosławienie samych organów a w końcowej części zawierała prośbę, by wszyscy wierni śpiewający na ziemi doszli do radości życia wiecznego. Nowy ryt ma wspólny z dawnym jedynie Ps 150, pozostałe części są nowe, modlitwy wprowadzają dużo radości eschatologicznej, gdyż wszystkie uwielbienia tej ziemi są zapowiedzią wiecznego hymnu w niebie, są także dziękczynieniem Bogu za wszelkie dobra, przewijają się w nich również świadomość, że najpiękniejszym hymnem uwielbienia jest życie zgodne z wolą Bożą. Należy się spodziewać, że nowa księga błogosławieństw w Kościele Łacińskim przyczyni się do zaangażowania wiernych i głębszego przeżycia religijnego.

Częstochowa

KS. ZBIGNIEW WIT